

БЮЛЕТЕНЬ

ГОЛОВНОЇ УПРАВИ
ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В США
ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1960 РОКУ

Іван Паливода

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ

В десятій річниці існування і праці нашої організації відновляємо видавання інформаційно-звітного бюлетеня. Будемо подавати відомості про визначніші події нашого життя, про працю Головної Управи і Місцевих Товариств Об'єднання Прихильників Української Народної Республіки, давати звіти прибутків і видатків до відому нашого членства і усих тих, хто, хоч до цього часу не включився в дійсні члени організації, але плаченням Національного Датку або пожертвами на Фонд Державного Центру У.Н.Р. підтримує його працю і тим виявляє свою одностійність з нами.

Почавши свою працю як Фінансовий Комітет при Порозумінні Українських Демократичних організацій, ми перетворились пізніше в Об'єднання Товариств Сприяння Українській Національній Раді, а рішенням 2-го Делегатського З'їзду було прийнято нашу нинішню назву. Головною причиною зміни було те, що попередня назва не охоплює усіх складових частин Державного Центру, в інтенціях якого працюємо, і не виявляє рельєфно основної мети наших стремлень — **ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ**.

В огні і бурі революції 1917 року була відновлена **НАША ДЕРЖАВНІСТЬ**. Перед творцями держави стояло складне завдання задовольнити вимоги національної і політичної волі Українського Народу, як також установити засади соціальної справедливості. Усі ці питання знайшли справедливе рішення в законодавстві Нашої Держави. Мало того: почуття толеранції до неукраїнських меншостей на Україні знайшло своє виявлення в відповідному законі. Це був дальший крок розвитку „святого і праведного закону” Вашингтона і Деклярації Джеферсона, — великих творців законодавства Вільної Америки.

Ці ідеї і закони були прийняті і схвалені вільно вибраними представниками Українського Народу, були освячені кров'ю на полі бою з ворогами нашої державности, в ворожих катівнях мільонами жертв. Лише Суверен України — **УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД** міг би внести зміни в ці закони. Не нам — еміграційному відламку народу-мінати їх.

Оглядаючи події боротьби Нашого Народу за Волю і Державу, з глибоким пієтетом схиляємо голови перед світлою пам'яттю найболучішої нашої жертви — Голови Держави і Головного Отамана Військ У.Н.Р. Симона Петлюри, перед пам'яттю Героїв Крут, Зимового Походу, Базару і інших героїчних боїв, які прийшлося вести молодій республіці. Оточена з усіх боків, наша Армія, почетвертована тифом, без зброї, набоїв, медикаментів, необхідного одягу, без допомоги зі сторони Вільних Держав, які тепер гірко покутують свою недалекозору політику, була переможена Наша Армія, окупований Наш Край і поневолений Наш Нарід.

Найлютіший наш ворог-большевицька Москва силою і підступом окупувала Україну і відновила її тяжку колоніальну залежність від Москви.

Але державний Центр У.Н.Р. вийшов за кордон поневоленого краю, як речник Українського Народу, який хоч і був переможений, але продовжував і продовжує в різних формах боротьбу за свою незалежність, і немає в світі сили, яка примусила б його упокоритись і зріктися справа на Волю і Державу. Про це свідчить факт, що панування на Україні червоного Кремля, який з нелюдською жорстокістю поборює найменший вияв стремління до волі протягом 40 років, не може зламати спротиву Нашого Народу.

Переживаємо тепер найбільш критичний час:

або Вільний Світ змобілізується і переборе безбожний тотальний большевицький наступ, або цілий світ опиниться в лабетах большевицького спрута і буде повернений в неволю і рабство московського ката.

Ми віримо в торжество Правди і Справедливості і кличемо усіх, чия душа не очерствіла,

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕЛЕГАТСЬКИЙ З'ЇЗД ПРИХИЛЬНИКІВ УНР В США

Четвертий Делегатський З'їзд Прихильників Української Народної Республіки відбувся в Нью-Йорку 26 Березня 1960 року.

На з'їзд прибули делегати від усіх місцевих Товариств (47 делегатів з 56 управненими голосами).

Для ведення З'їзду було обрано президію в складі: голови К. Паньківського, заст. голови Є. Дзюбинського та секретаря п. Т.Сендзіка.

На з'їзд надійшли численні привітання. Від УНРади надіслав привітання голова УНРади І. П. Багряний; від Виконавчого Органу УНРади — голова В. О. п. М. А. Лівіцький та керівник фінансового ресорту п. Ф. Пігідо.

Особисто вітали З'їзд: Президент У.Н.Р. д-р С. Витвицький, Голова Представництва УНРади в США д-р. Є. Приходько, від Українського Військово-Історичного Інституту в США полк. К. Дацько, від ОУРДП -Інж. К. Приходько, від ДОБРУС'у інж. А. Гудзовський, від Демократичного Об'єднання п. А. Батюк та інш.

Звіт про діяльність Об'єднання склав проф. І. Паливода. Звітували також представники місцевих Т-ств.

Зі звітів та дискусій видно, що Об'єднання Прихильників У.Н.Р., не зважаючи на де-які організаційні недомагання, проробило чималу роботу та набуло громадянських прав на терені США й користується заслуженою повагою серед нашого громадянства.

Поруч з тим відмічалось, що скріплення позицій Об'єднання, як і піднесення його авторитету, сприяли відвідини Америки в 1959 році головою УНРади п. Багряним та в 1958 і 1960 головою ВО УНРади п. Лівіцьким.

Представники з мість піддавали критиці діяльність Головної Управи, зазначуючи недостатне керівництво низовими клітинами. Підкреслювалось також, що Головна Управа не змогла об'єднати 2-х Т-ств на терені Мінеаполіса з аналогічними функціями, але з іншою назвою.

З кращих Т-ств відзначено — Нью Йоркське та Чикагське.

Після вислухання звітів Головної Управи і

кому дорога Воля і Правда, активно включитися в ряди нашої організації і всебічно допомагати ДЕРЖАВНОМУ ЦЕНТРУ — правомочному речнику поневоленого Рідного Краю, в його тяжкій праці ВИЗВОЛЕННЯ і відновлення Незалежної, Демократичної Соборної Держави-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ.

Контрольної Комісії та після жвавої дискусії над звітами, пленарне засідання З'їзду постановило — уділити уступаючій Головній Управі абсолюторієм і висловити подяку за її працю.

В наслідок дальших праць З'їзду, ухвалено було такі резолюції:

1. Четвертий Делегатський З'їзд Об'єднання Прихильників Української Народної Республіки в США вітає присутнього на З'їзді Пана Президента Української Народної Республіки д-ра Степана Витвицького, Голову й Президію Української Національної Ради, Виконавчий Орган Української Національної Ради з його Головою на чолі, та Представництво Виконавчого Органу в США.

Вітає проводи, актив і членство всіх демократичних політичних партій, що складають Українську Національну Радку та всіх позапартійних українських патріотів-демократів, що своєю жертвенністю та ідейною підтримкою зміцнюють ґрунт, на якому стоїть Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі.

2. Делегатський З'їзд із задоволенням констатує, що не зважаючи на розпорошеність і несприятливі умови, в яких перебуває наша еміграція, число прихильників Української Народної Республіки і їхня фінансова підтримка Державного Центру в загальному збільшується.

3. З'їзд ще раз доручає новообраній Управі, щоби доклала всіх старань поалагодити справу об'єднання двох Товариств у Мінеаполісі, а саме: Т-ва Прихильників Української Народної Республіки та Товариства Сприяння Українській Національній Раді в одно Товариство Прихильників Української Народної Республіки.

4. З'їзд закликає проводи політичних партій та громадських організацій, які стоять на позиціях Української Національної Ради, щоби вони самі ставали членами Товариств Прихильників Української Народної Республіки в США та зобв'язували своїх членів бути членами Товариств і платниками Національного Податку 22-го Січня, встановленого законом Української Національної Ради.

5. Підкреслюючи вірність і відданість ідеям

ІНТЕРВ'Ю З П. ДОКТОРОМ СТЕПАНОМ ВИТВИЦЬКИМ — Президентом Української Народної Республіки в екзилі

Член Головної Управи Об'єднання, — Пресовий Реферат, п-ні Інж. Софія Гаєвська мала інтерв'ю з п. Президентом У.Н.Р. в екзилі, Д-ром С. Витвицьким, який поділився своїми заувагами в справі його діяльності на Американському континенті.

На наші запитання, Д-р С. Витвицький подав такі пояснення:

Питання: З доповіді виголошеної з нагоди Вашого минулорічного ювілею ми довідалися про Вашу багатогранну діяльність на терені З.Д.А. і Канади — чи не можете Ви подати більше про це.

Відповідь: Відповідаючи Вам, я торкнувся тільки деяких уривків з інформації про мою діяльність. Одним з моїх головних завдань я вважав навязання і вдержування близького контакту з нашим громадянством. В першу чергу я намагався вдержати безпосередній контакт своїми поїздками до осередків нашої еміграції. При цьому хочу сказати, що почувуюся щиро зобов'язаним супроти всіх тих провідних діячів на місцях, які не жаліли ні часу, ні труду, щоби приготувати і уладити мої зустрічі, які проходили з поважним моральним успіхом. Моя аудиторія доходила деколи до 2000 зібраних, а часто начисляла вона 600-800 людей. Скрізь вітали мене представники духовенства, колишніх вояків та місцевих установ. Численні вияви відданості Державному Центрові, як репрезентантові української державної ідеї, завжди викликали в мене настрій широкого зворушення. Мої промови на таких зібраннях звичайно торкалися політичних тем, або були виголошені з нагоди державних свят. В сумі я відбув 38 таких поїздок по ЗДА й Канаді.

Питання: Чи в часі таких Ваших відвідин української еміграції Ви мали нагоду зустрічатись з чужинцями?

Відповідь: В деяких містах, які я відвідав,

свободи й демократії, учасники З'їзду зобов'язуються допомагати Державному Центрові Української Народної Республіки в екзилі у боротьбі за звільнення країни нашого походження від окупації московськими насильниками, та за відновлення вільної й незалежної демократичної держави — Української Народної Республіки.

(Закінчення на 16-ій стор.)

мене вітали офіційно чільні представники місцевої і федеральної влади. Так було нпр. в Монреалі, Торонто, Гамільтоні, Скрентоні і в Пітсбургу. При нагоді своїх відвідин я відбував розмови з кореспондентами американських чи канадських часописів та давав їм інформації про Україну, що після були поміщені в місцевих пресових органах.

Питання: Нам відомі Ваші заходи для об'єднання представників поневолених підсоветських неросійських народів. Які були успіхи Вашої акції?

Відповідь: В 50-тих роках розгорнулася була ширша політична діяльність російської політичної еміграції, що проходила під знаним гаслом єдиної, неділимної Росії. Тому гаслові належало протиставити ідею свободи неросійських народів та їх об'єднання, як противагу російському імперіалізму. Серед еміграційних умов треба було скласти об'єднання представників верховних політичних репрезентацій підсоветських народів. Це завдання було нелегке. Це була ера відомого КЦАБ-у. Американський Комітет для визволення намагався створити під своїм патронатом одностійну організацію, складену з представників російської еміграції і представників неросійських підсоветських груп. Завдання Об'єднання не було легке й тому, що ці останні групи були переважно незорганізовані і політичним виступам не завжди раді. Мої заходи щодо їхньої консолідації зустрілись з сильною протидією, якій патронували росіяни і деякі американські чинники. Всеж таки після довгих пересправ був зорганізований Координаційний Центр складений з представників України, Білорусі, Грузії, Північного Кавказу, Азербайджану, Туркестану й Козаки. Це об'єднання своїми виступами на тутешньому терені визначно причинилось до ліквідації КЦАБ-у. Згаданий Координаційний Центр став пізніше основою тутешньої секції Паризького Б'юро.

Питання: Можна спитати, які були Ваші взаємини з представниками т. зв. сателітських країн?

Відповідь: Я особисто зустрічався з представниками усіх екзильних сателітських урядів, за винятком уряду Альбанії. З ними відбув я чимало розмов. В ході тих моїх розмов я старався переконати згаданих представників про необхідність створення репрезентативної організації,

що охоплювала би підсоветські неросійські країни і країни сателітські. Екзильні уряди тих останніх є згуртовані в одній організації під назвою „Асамблея Поневолених Націй”, якої політичним спонсором є „Американський Комітет Вільної Європи”. У зв'язку з моїми відносинами стараннями, справа становища згаданої Асамблеї була двічі дискутована на зібраннях названої установи. Мимо прихильних настроїв деяких членів сателітської організації, наша пропозиція не перейшла головно наслідком негативного становища Комітету Вільної Європи. Додати треба, що взагалі члени сателітської організації пильно бережуть свого політичного статусу, вважаючи, що їх зв'язок з пеневоленими підсоветськими народами міг би їх справі пошкодити. Він по суті міг би їм значно допомогти. Те що можна було в даних умовах досягнути — це встановлення взаємного інформаційного контакту між Асамблеєю Поневолених Націй і нашим Державним Центром. Взаємини з названою організацією, ускладнені ще й тим, що вона заявила за привернення східних границь Польщі з 1939 р. Проти такої заяви внесено було наше застереження.

Питання: Мимоходом хочемо спитати, звідки беруться протиукраїнські виступи жидів, в останньому часі?

Відповідь: Їх джерела в першу чергу треба шукати в комуністичній пропаганді. Їй залежить на тому, щоби надковувати жидів проти нас, викликати їх неприязні почування супроти нас і представити Українство як недержавницький елемент, не вважаючи на те, що нпр. погроми є інститутом неписаного російського політичного права і хоч нпр. в Сов. Союзі нема ні одної жидівської школи, то Українці вважаються в багатьох жидівських колах ворогами жидівського народу. За ініціативою пок. Михайла Ол. Ветухова і Ярослава Чижя в порозумінні зі мною була заснована при ВУАН перед 8-ма роками українсько-жидівська комісія для студій і направи жидівсько-українських взаємин. В останньому часі діяльність цієї комісії з причини смерті визначніших членів здекомплетувалась. На безпідставні антиукраїнські наклепи реагувало своїми статтями Представництво Виконного Органу Української Національної Ради в США, разом зі мною. Постійно зберігаємо зв'язок з деякими провідними жидівськими діячами.

Питання: Які Ваші взаємини з Паризьким Бльоком?

Відповідь: Тут діє тільки американська секція Паризького Бльоку; центр цієї установи є в Ев-

ропі. Разом з тутешнім Представництвом Виконного Органу Української Національної Ради, стараємося про підсилення тої організації. Між іншим, заходом названої секції далось довести до заснування і вдержання періодичного, англomовного видавництва Паризького Бльоку п. з. „Проблеми”, яке інформує чужинців про положення і змагання поневолених підсоветських народів і має добре ім'я в міжнародній журналістиці.

Питання: Яка Ваша політична діяльність на міжнародному форумі?

Відповідь: Політику веде Виконний Орган Української Національної Ради. Я співпрацюю з ним так, як дозволяють на це обставини і моє становище. Свого часу я склав відвідини італійському урядові. Його заяви й прийняття мене політичними провідниками італійської парламентарної більшості залишили у мене незабутнє вражіння. Моя пізніша поїздка до Бону, мала на меті вияснити деякі позначки русофільського політичного курсу, що часом позначувався в Боні.

Не буду докладно говорити про мою діяльність на терені США. Вона головно проходила на форумі Конгресу. Сьогодні вже не перечислю всіх тих сенаторів і конгресменів, яких я відвідував на протязі моєї діяльності. Одним з трудніших моїх завдань була інтервенція з приводу поставленого в перших роках правління президента Айзенгавера в Сенаті м. і. внесення на осудження постанов ялтинського договору, які торкаються Галичини. Це внесення було лясоване польськими членами Конгресу й пропаговане польською пресою та польськими політичними організаціями. Міжнародним актом, яким є ялтинський договір, зокрема офіційними заявами уряду США (Рузвельта) і Великої Британії (Ідена) стверджено, що питання Галичини це є питання українське, а не російське ані польське і що її приналежність до Великої України це необхідна вимога миру. При моїх відносних розмовах з членами Сенату і Палати Репрезентатів, вони посилались на думку пок. сенатора Роберта Тафта, провідника тодішньої республіканської групи в сенаті і від тої думки робили залежним свій погляд. У своїм двократнім докладі я мав можливість ознайомити пок. Сенатора з проблемою, після чого він заявив мені, що підтримує наші позиції. Пок. Сенатор залишив у мене незабутнє вражіння бистрого свого ума і як великий політичний провідник.

У висліді рішучого становища сенатора Тафта, що перечило речникам згаданого внесення на розгляд ялтинського договору, воно було

зняте з дальшої дискусії на форумі конгресу.

У своїх відносних інтервенціях перед американськими провідними політиками і перед урядом я завжди підкреслював, що вся територія Західньої України є невід'ємною землею українського народу і що вона належить майбутній вільній Українській Державі.

Всі мої розмови з членами американського конгресу виходили з тези, що Україна являється основною базою в обороні перед російсько-большевицьким імперіялізмом і що ця оборона вимагає безумовної підтримки поневолених підсоветських народів, яких змагання до визволення большевицькі диктатори вважають найбільшою своєю загрозою.

На форумі вашінгтонського Конгресу вирунула з кінцем 1958-го року справа скорочення українських радіопередач в урядовій радіовисільні „Голос Америки”. За ініціативою поінформованих мною про такий розпорядок, сенаторів, була скликана окрема комісія, для розгляду справи, що охопила своїм досвідом питання передач також для інших поневолених народів. В результаті тих заходів передачі „Голосу Америки” на Україну, своїм змістом наблизились до вимог української політичної інформації. Однак в „Голосі Америки” все ще не втихають вияви русофільських настроїв.

Напрява політичного курсу Американського Комітету для Визволення було темою моїх численних вьяснень перед членами Конгресу і перед Державним Департаментом. Членам сенатської і конгресової комісії для зовнішніх справ я передав свої меморанди на актуальні політичні теми, деякі з них були друквані в конгресовім рекорді. Фрагменти деяких меморандів я пересилав редакції Нью-Йорк Таймса.

Питання: Можна просити про кілька слів відносно Ваших зносин з Американським Урядом?

Відповідь: Я доволі часто бував у Державному Департаменті, декілька разів був я в Уряді Інформацій. Мої відвідини були звичайно попереджені короткою запискою про тему моєї інтервенції. Крім того подавав я в Державному

Департаменті свої меморанди про сучасне становище на Україні, із заввагами про недоліки американської політики до неросійських поневолених народів СССР і про відповідні політичні висновки. В дотичних урядових місяцях є теж низка моїх листів, що перечать польським претензіям на західно-українські землі, коли їх польська сторона поставила в дискусії на конгресі про ялтинський договір. Кілька моїх листів та інтервенцій призначених було для необхідности одного, зорганізованого політичного фронту т. зв. сателітів і поневолених, підсоветських народів. Був я в особистому і письмовому контакті з деякими дорадниками Державного Департаменту, як проф. Даргем і Баркпорн.

Питають мене теж не раз чи Державний Центр підносив справу України перед Об'єднаними Націями. Отже кілька разів Державний Центр у своїх обгрунтованих петиціях ставив перед Об'єднаними Націями питання України, проте не мав ніякої відповіді. В тих листах теж з особливим натиском було підкреслено заперечення делегатам советської влади на Україні заступати Україну перед Об'єднаними Націями. В останньому часі в уваги на приїзд Хрущова було розіслано всім делегатам Об'єднаних Націй довідку про повстання російської колоніяльної імперії шляхом насильної займанщини та агресії, а також про сучасне становище України в советській колоніяльній системі.

Питання: Які завдання, Пане Президенте, визначаєте собі на близьку майбутність?

Відповідь: Я незадовго збираюсь виїхати до Європи. Моє головне там завдання довести до повного політичного порозуміння між поодинокими фракціями Української Національної Ради і разом з Президією і Виконавчим Органом УНРади перевести п'яту сесію. Подібно як тепер, також перед попередніми останніми двома сесіями, виявились розходження в політичних поглядах фракцій, але ті розходження були потім вирівнані. Треба сподіватися, що й цим разом переможе зрозуміння української державної рації.

Щастя гідний тільки той, хто за нього борвється. Найбільшим щастям українського політичного емігранта було би побачити свою Батьківщину незалежною державою.

Тому й Ви, читачу, через Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі включіться до боротьби за відновлення на рідній землі самостійної Держави — Української Народньої Республіки.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТІ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УНР ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1960 Р.

1. Загальна частина.

Головна Управа Об'єднання на своєму першому пленарному засіданні, що відбулося 26-го Березня 1960-го року розподілила функції по між окремих членів новообраної Управи та оформила в такому складі: Голова Управи — Ів. Паливода, Заступники голови — Ів. Шепарович і І. Гаєвський, Організаційний Референтура — Е. Дзюбинський, п-ні Софія Гаєвська і п. Й. Кисяк, Фінансови Референт — п. І. Мірошниченко, Скарбник — п-ні Ірена Шох, Секретарі — п. Я. Танцюра і п. Р. Авдиківський.

На тому ж засіданні устійнено порядок співпраці Організаційного Референта п. Дзюбинського з Головною Управою, зважаючи на його постійне замешкання в Чикаго.

Склад новообраної Управи в скорому часі знав деяких змін. Організаційний Референт п. Дзюбинський, не погодившись на умови співпраці з Головною Управою, з днем 30 IV. зрегенував зі складу Управи.

Згадані моменти, зокрема резегнація п. Дзюбинського, не могли до певної міри не відбитися на праці членів Управи.

Не зважаючи на деякі перебої в роботі, засідання Головної Управи відбувалися 2 рази в місяць, а поточні справи полагоджувалися Президією Управи щотижня.

За звітний період відбулося 7 пленарних засідань, в яких здебільшого брали участь члени Контрольної Комісії (Голова п. Кабачків і Заст. Голови п. Крамаренко). На одне з пленарних засідань запрошений був та брав участь Голова В. О. УНРади п. М. Лівіцький.

Відповідно до рішень Делегатського З'їзду, Головна Управа Об'єднання свою роботу спрямувала на скріплення організаційних зв'язків з місцевими Т-ствами, а також на похваллення їх роботи.

Зв'язок цей провадився, за браком грошей на подорож, переважно в листовній формі. Та всеж таки поодинокі члени Управи за цей час відвідали Трентон, Неварк і Патерсон. За цей же час Головна Управа вислала від себе місцевим Товариствам і різним інституціям понад 400 ділових листів.

В обіжних листах до Управ Т-ств подавалися конкретні рекомендації щодо переведення збіркових акцій національного датку, приєднання нових членів, впорядкування звітності та інш.

Для Управ Т-ств, між іншим, виготовлено та розіслано зразок форми однотипної звітності.

Упорядковано матеріали 4-го Делегатського З'їзду (юформлення протоколів, резолюцій, ухвал З'їзду то що) та надіслано до відома Управам місцевих Товариств до відома й керівництва, як рівнож оголошено в пресі.

Крім того протягом звітного періоду підтримувався також зв'язок, як з демократичними Організаціями так і пресою.

За цей час в пресі вміщено 7 інформаційних повідомлень та окремих статей про діяльність Об'єднання.

Зокрема в газеті „Прометей” вміщено 5 інформаційних повідомлень (в квітні — 2, в травні — 1, в червні — 2). В газеті „Рада” — в квітні — 1 та в травні — 1).

Поруч цього налагоджено постійний зв'язок з Центральними Демократичними Організаціями, в яких брав участь переважно Голова Об'єднання.

Згідно з рішенням Делегатського З'їзду Головна Управа виготувала та розіслала місцевим Т-ствам звернення-заклик до громадянства у вільному світі, що-до масового вступу до лав прихильників У. Н. Р. та організованої моральної, як і матеріальної допомоги Державному Центру У. Н. Р.

В Управі Об'єднання відповідно налагоджено справу плянування роботи. Зокрема, як для Головної Управи Об'єднання, так і для місцевих Т-ств виготовлено та розіслано на місця, — затверджений пленумом Голов. Управи, орієнтовний плян праці на 1960-й рік з головними напрямними їх діяльності.

В своїй плані Управа Об'єднання передбачала протягом року відвідати окремі Т-ства з метою практичної їм допомоги в налагодженні роботи, а також організації нових Т-ств в місцях поселення Українців, де таких Т-ств ще неорганізовано.

В цій справі надіслано до Управ Т-ств відповідного обіжника, а в одночас ведеться підготовка праця до організації Т-ств в Пасайку та Бовнд Брук.

В плані Головної Управи передбачено також видання періодичних Бюлетенів, в яких, крім популяризації ідеї У. Н. Р. як теж і діяльності Державного Центру У. Н. Р., висвітлювати до-

сягнення окремих Т-ств та обмін досвідом в їх практичній роботі.

На кінець року, на відзначення Національного Свята — Проголошення Самостійности й Соборности Української Народньої Республіки, Головна Управа Об'єднання запланувала: оголосити по всіх місцевостях поселення Українців в США, місяць Січень — місяцем посиленої збіркової акції Національного Податку „22-го Січня”.

Одне з планових завдань Головн. Управи — організація доповідей при місцевих Т-ствах, протягом звітного періоду не було здійснено за

браком коштів на відрядженні, але відвідини США Головою В. О. УНРади п. М. Лівіцьким та переведення ним доповідей на високому рівні, при раді Т-ств, допомогли Управі відкласти це завдання на 2-ге півріччя.

Мережа Т-ств Прихильників У. Н. Р., що організаційно входять до Об'єднання, за станом на 1 Липня 1960-го року, складає з 22 одиниць, з яких — 16 діючих Т-ств і 6 Уповноважених від Голов. Управи Об'єднання, на теренах останніх в майбутньому і предбачається організувати Т-ства.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ

ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ У. Н. Р.

ЗА ЧАС ВІД 1-го СІЧНЯ ПО 1-ше ЛИПНЯ 1960-го РОКУ

А) ПО ЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ СУМАХ

Вплинуло до каси Головної Управи:		Видатки:	
1. До фонду Держ. Центра УНР:		1. Переказано Фінансовому Ресорту	4.850,00
а) Національний даток 22 Січня	4.795,67	2. Адміністр. Господарчі витрати за рахунок Фінансового Ресорту:	
б) Пожертви	1.256,50	а) Приміщення (50%)	255,00
в) Від реалізації позички	300,00	б) Електрика (50%)	24,62
г) „ реалізації друків	12,50	в) Телефон (50%)	87,85
д) „ реалізації марок	46,26	г) Уборка приміщення	30,00
	6.410,93	д) Поштова скринька	2,25
2. Членські внески від Т-ств та інш. дрібні надходження	309,11	е) За обслугову банку	4,77
3. Перехідні суми:		ж) Оголошення в пресі	5,00
а) Фонд на споруду Храму Св. Симона в Парижу	51,25	Разом	5.259,49
Разом вплинуло до каси	6.771,29	3. На покриття Адмін. Госп. видатків Головної Управи Об'єднання:	
4. Сальдо на 1-ше Січня 1960 р.		а) Відчислено з сум Державного Центру в рахунок 10% відрах.	497,37
а) Каса	45,65	б) Передано Управі Об'єднання членських внесків	309,11
б) Банки	598,63		806,48
	644,28	4. Разом по видатку:	
5. Всього по прибутку на 1-ше Липня 1960 р. ..	7.415,57	Решта на 1-ше Липня 1960 р.:	
		а) Каса	147,46
		б) Банки	1.202,14
			1.349,60
			7.415,57

ОГОЛОШЕННЯ

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ ВАШ ЧАСОПИС „ПРОМЕТЕЙ”!
129 East 4th Street, New York 3, N.Y.

Видавництво „ПРОМЕТЕЙ”

Б) ЗВІТ

**АДМІНІСТРАТИВНО-ГОСПОДАРЧИХ ВИТРАТ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ
ЗА ЧАС З 1-го СІЧНЯ ПО 1-ше ЛИПНЯ 1960-го РОКУ**

Прибутки:

1. Надійшло членських внесків та інших дрібних сум до диспозиції Головної Управи	309,11
2. Відчислено з сум Державного Центру за рахунок 10% відрахувань (Ухвала Фін. Р-ту)	497,37
Разом	806,48

Примітка: Відчислення з фонду Державного Центру проведено з загальної суми надходжень 6.352,17 (національного датку, пожертви і позички) на покриття витратів Управи в сумі 497,37, що дорівнює — 7,8%.

Видатки:

1. Приміщення (50%)	255,00
2. За винайом приміщення для З'їзду	30,00
3. Електрика	24,62
4. Телефон	87,85
5. Канцелярйні та поштові витрати	97,13
6. Подорож. Секретаря	180,00
7. Друки	57,24
8. Поштова скринька	2,25
9. Уборка приміщення	63,24
10. Оголошення в пресі	9,15
Разом	806,48

Голова Управи **Ів. Паливода**

Фінансовий Референт **Ів. Мірошинченко**

Скарбник **Ірена Шох**

В) ВІДОМІСТЬ

**ГРОШОВИХ НАДХОДЖЕНЬ ДО ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ ЗА 1-ше ПІВРІЧЧА 1960 РОКУ
(Через Головну Управу Об'єднання)**

а) Товариства:

Ч.	Назва місцевости	Загальна сума
1.	Нью Йорк	2.184,44
2.	Неварк	—
3.	Трентон	401,00
4.	Філадельфія	813,00
5.	Рочестер	198,00
6.	Бофало	145,00
7.	Нью Гевен	—
8.	Ютика	41,00
9.	Бостон	100,00
10.	Вашингтон	8,00
11.	Міннеаполіс	831,50
12.	Клівеленд	—
13.	Чикаго	1.000,00
14.	Детройт	228,17
15.	Балтимор	108,00

Ів. Мірошинченко
(Фінансовий Р-рент)

Ч.	Назва місцевости	Загальна сума
16.	Сан Франціско	123,00
17.	Картарет	46,00
18.	Алентавн	—

б) Уповноважені:

Ч.	Назва місцевости	Загальна сума
1.	Пасайк	23,00
2.	Лорайн	57,00
3.	Лос Анжелос	32,00
4.	Гранд Рапідс	—
5.	Мілвоки	76,00
6.	Фенікс	—
7.	Ріжні особи	88,00

Ірена Шох
(Скарбник)

Вельмишановний Читачу! Перевірте, чи Ви вже сплатили Національний Даток «22 Січня» до фонду Державного Центру Української Народньої Республіки в екзилі.

Пригадайте своїм приятелям, однодумцям і знайомим про національний обов'язок кожного українського політичного емігранта своєчасно сплачувати цей Національний Даток, встановлений законом УНР-ди.

3 ДІЯЛЬНОСТІ Т-СТВ ПРИХИЛЬНИКІВ УНР

(Зі звітних матеріалів)

Відомо, що дисципліна в будь якій роботі, чи то в державній, політичній, чи громадській, перш за все, показує ступень випровадження, порядку, спрямованого на виконання завдань покладених на ту, чи іншу установу, чи систему установ.

Делегатський З'їзд Прихильників У. Н. Р. в США своїми постановами зобов'язав нас скрипити організаційні зв'язки з Т-ствами та приєднати до них як найбільшу кількість членів, як рівнож посилити збірку національного податку. Поруч з цим, З'їзд звернув увагу і на потребу впорядкування в нашій системі звітності.

Як же Управи Т-ств справилися з цими завданнями?

Звітні матеріали Головної Управи, як і де-яких Управ Т-ств, свідчать, що ми маємо в цій справі чимало недосягнутих.

Переважає більшість Управ Т-ств не розгорнула належної роботи на виконання поставлених З'їздом першочергових завдань.

Збірка національного датку в ряді Т-ств не провадиться з достатньою активністю, безсистемно та носить випадковий характер. Належного зв'язку з платниками — не налагоджено. Засідання Управ Т-ств відбуваються нерегулярно. А в окремих Т-ствах навіть не призначено збірщиків.

З фінансового звіту Головної Управи, цифрові показники грошових надходжень по окремих Т-ствах красномовно промовляють самі за себе.

Такий стан свідчить про те, що окремі Управи Т-ств, або несвоечасно пересилають зібрані суми державного фонду до Головної Управи, або-ж, в гіршому разі, не приділяють належної уваги справі організації збірки національного датку, недооцінюючи тих важливих політично-національних завдань, що стоять перед нами, щодо утворення державного фонду для фінансування потреб Української визвольної політики.

Від де-яких Т-ств протягом 1-го півріччя не надійшло ніяких сум національного датку, а ряд Т-ств не спромоглися на більш поважну збірку.

Окремі Управи Т-ств посилаються на те, що вони збіркову акцію розпочинають переважно у другому півріччі. Управа Т-ства в Мінеаполісу в листі до Головної Управи дослівно пише: „Відносно піврічного звіту, повідомляємо, що наша

збіркова акція завжди починається на початку осені і тому нічого спеціального до піврічного фінансового звіту не можемо подати”.

А між тим ряд Управ Т-ств (Гью-Йорк, Чікаго, Трентон та інш.) своєю організованою, наполегливою, систематичною працею, за перше півріччя, досягли поважних успіхів.

А це є доказом того, що при умілій організації праці, при певній наполегливості, Управи Т-ств можуть досягти кращих наслідків і в першому півріччі, не очікуючи спеціальних сезонів.

Не краще в Управах Т-ств стоїть справа і зі звітністю. Головна Управа Об'єднання, крім надсилки Управам Т-ств рекомендацій, щодо посилення збіркової акції та приєднання нових членів, виготовила та надіслала Т-ствам зразок фінансового звіту з визначенням термінів надсилки його до Головної Управи Об'єднання.

В результаті, не зважаючи на повторні нагадування, з 18 діючих Т-ств, і оловна Управа одержала піврічні фінансові звіти лише від 6-х Т-ств.

Ряд Управ Т-ств (Чікаго, Філадельфія, Детройт, Клівеленд та інш.), недооцінюючи важливості справи звітування, поставились байдуже, як до ухвал Делегатського З'їзду, так і до вимог Головної Управи. А як відомо, діяльність Управ Т-ств, щодо виконання їх основних завдань, вимірюється в першу чергу фінансовими показниками звіту.

Для покращання праці в Т-ствах, на нашу думку, треба подбати, перш за все, про організацію праці в самих Управах Т-ств, додержуючись належної громадської дисципліни.

Ми свідомі того, що збіркова праця по між нашим громадянством не є легкою і вимагає певного напруження, належного такту, як і відповідного підходу до кожного з'окрема платника. Але треба не забувати відомого прислів'я, що під лежачий камінь і вода не тече. До платника потрібно звернутись особисто, не очікуючи на його звернення до Управи.

З практики знаємо, що найкращий спосіб мобілізації коштів — це особисте відвідування збірщиком платника з нагадуванням та відповідним роз'ясненням ваги збіркової акції.

Одним треба роз'яснити, а де-кому може й пригадати, як він у Хрущовському „раю” сплачував податок, культзбір, позику, самообкла-

дання, м'ясозаготівлю та інші „добровільні” внески; та як Сталінсььо-Хрущовські активісти описували останню свитину старенької бабці.. Може в противагу згаданого йому дійде до серця наша скромна збірка національного датку розміром лише одноденного заробітку на цілий рік, на фінансування Української визвольної політики.

Отож від уміння знаходити ключа до серця платника, залежить успіх збіркової акції, а тим більш добровільної.

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ ТА МЕТОДИ ПРАЦІ

Збірка національного датку й пожертв до фонду Державного Центра У.Н.Р., як видно зі звіту Управи Т-ва Прихильників У.Н.Р. в Нью-Йорку, за перше півріччя 1960-го року становить понад — 2600 доларів. Крім того надійшло на організаційні видатки — 365 дол. А разом за звітний період збірка досягла — 2975 доларів, що перевищило найбільшу в дотеперішніх збірок на 30%. Про це з задоволенням Управа Т-ства повідомила своє членство, платників, як і жертводавців та висловила їм сердечну подяку.

За цей же час приєднано до Т-ства 49 нових членів та платників національного датку.

Це скромне досягнення Управа Т-ва здобула систематичною наполегливою працею, методами якої нам і хотілось би поділитися, як з Управами Т-ств, так і членством нашого Об'єднання.

До цих методів в основному належить:

1) Призначення, по можливості, як найбільшого числа збірщиків у різних ділянках міста й околиць, як також при парафіях й організаціях.

2) Усім членам Управи, збірщикам, як і членам Т-ства, ставиться в обов'язок — приєднувати нових членів Т-ства, а також відшукувати адреси прихильників та симпатиків Державного Центра У.Н.Р., на які адреси Управа Т-ства висилає інформаційний матеріал та запрошує до вступу в члени Т-ства.

3) Нав'язання стислого контакту з платниками через надсилання звітів Управи Тства, повідомлень, віяшень, святочних поздоровлень, по-свідок вplat, подяк, тощо.

Наприклад, у звітному періоді було вислано понад 500 Великодних святочних поздоровлень та понад 200 листів до платників і прихильників Державного Центра У.Н.Р.

4) Періодичне уміщування в місцевій пресі інформаційних матеріалів про діяльність Державного Центра, як рівнож і про роботу Упра-

Нехай кожний з нас здійснить свій, порівнюючи невеликий, національний обов'язок не на словах, а ділом.

Віriamo, що Українське свідоме суспільство зрозуміє вагу справи, утворення фонду Державного Центра У.Н.Р. і виконає свій національний обов'язок. А Управи Т-ств, зважаючи на важливість згаданих завдань, своєю відданою працею з повною свідомістю, прикладуть всіх зусиль на покращення роботи, як в Т-ствах, так і в цілому Об'єднанню.

ви Т-ства. За перше півріччя в цьому характері вміщено 4 статті.

5) Влаштування різного роду імпрез, доповідей, а також нав'язання співпраці з демократичними організаціями й парафіями.

6) В роботі Управи Т-ства недругорядним є — й запровадження упорядкованого діловодства й звітності.

Наведені методи праці були застосовані в каденції 1958-59 і в каденції 1960 р.р. та дали відповідно добрий успіх.

Але ми не хочемо хвалитися, що у нас все гаразд. Ні, мимо успішної дотеперішньої збірки, ми маємо ще й недотягнення.

Деяка частина Українського громадянства Нью-Йорку й околиць все ще не включилися в ряди тих, що підтримують Державний Центр У.Н.Р.

Велика кількість наших платників ще не є членами нашого Т-ства та не сплачують членських внесків. А праця Управи Т-ства, як також і Об'єднання, вимагає певних організаційних видатків.

Отож на цю ділянку роботи Управа Т-ства і має в першу чергу звернути увагу.

Мушу однак підкреслити, коли б не жертвенна праця всіх членів Управи Тства, не помогли б найкращі методи для досягнення належних успіхів.

А в цього досвід: — віра в правоту свого діла, почуття національного обов'язку, розуміння відповідальности перед своїм народом, охота до праці і гармонійна співпраця членів Управи є запорукою гарних наслідків. Це і є оті знані істини, що про них не треба забувати.

Вони є зобов'язуючі не лише для Управи Нью-Йоркського Т-ства, а взагалі для всієї Української спільноти у вільному світі.

П. Шпірук.

ЗВЕРНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ УНРАДИ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ЗАХІДНОМУ СВІТІ

Державний Центр Української Народної Республіки, що реперезентує перед світом прагнення українського народу визволитися з неволі російсько-советського імперіялізму й відновити свою незалежну, соборну, демократичну державу, діє на власні українські кошти, що складаються з пожертв українського громадянства, яке перебуває у вільному світі. Багато разів ми висловлювали сердечну подяку нашим прихильникам, українським патріотам, що своєю жертвенністю уможливлювали Державному Центрові провадити українську визвольну акцію. Однак, також багато разів ми стверджували, що фондів, які є в розпорядженні Державного Центру, не вистачає для відповідного розгорнення і посилення нашої праці.

Саме теперішня світова ситуація вимагає, як може, ніколи, напруженої, повсякчасної дії нашого екзильного уряду, уряду Української Народної Республіки. Такі факти, як прийняття Конгресом США резолюції про „Тиждень Поневоленних Націй”, в якій і Україні признається право на відновлення свободи і незалежності, — свідчать про те, що українська національно-визвольна справа, завдяки невпинній акції українців, здобуває на Заході все більше врозуміння і симпатій. Та водночас діють і ворожі нам сили, які не тільки, бойкотують згадану резолюцію, але намагаються, взагалі, зняти справу поневоленних Московю націй з порядку дня міжнародних проблем.

Все в більшим натиском діє „коекзистенційна” советська пропаганда, що намагається присплати західній світ облудними обіцянками „миру і приязні” між імперіялістичною Московю і державами вільного світу. В той час же іде посиленій натиск на наш народ на Батьківщині, щоб остаточно придушити всі прояви спротиву й виставити його перед чужинецьким світом як лояльного члена советського бльоку.

Тому, саме тепер, конче потрібно посилити акцію органів Державного Центру на міжнародному форумі. Ми мусимо бути присутніми на всіх міжнародних конференціях. Наш голос, в обопоні поневоленого, але незламного духом україн-

ського народу, повинен лунати скрізь, де це потрібно. Зокрема Державний Центр потребує під цю пору збільшених засобів, щоб урухомити інформаційні видання про Україну і стан нашого народу на Батьківщині в чужих мовах; щоб розгорнути і довершити розпочату Виконавчим Органом УНРади важливу акцію в справі Резолюції про „Тиждень Поневоленних Націй”; щоб мати можливість на належному поземі відбути на весні 1961 року п'яту сесію Української Національної Ради; щоб посилити працю Представництв ВО УНР в різних столицях західного світу і т. ін.

Виконавчий Орган Української Національної Ради звертається з гарячим закликком до всіх прихильників, до всіх українських патріотів, до всього українського громадянства в західному світі: **Допоможіть Державному Центрові Української Народної Республіки розгорнути й посилити українську визвольну акцію взимку 1961 року, виконайте гідно й масово Ваш обов'язок складання добровільного податку на визвольну акцію Державного Центру, зокрема „Податку 22-го Січня”!** Підписуйте наново Позичку Визволення України! Цього, може вирішального в світових подіях, 1960-61 року жертвуйте більше, ніж щороку!

Українці й українки у вільному світі. Ваші брати і сестри на Батьківщині, під терорестичним режимом московського окупанта, не вагаються в щоденній небезпеці обороняти національні права свого народу. Ми тут, на чужині, мусимо зробити все від нас залежне, щоб допомогти у їхній нерівній боротьбі. Державний Центр Української Народної Республіки проявив останнього часу велику діяльність і мав не аби-які здобутки для нашої справи. При Вашій допомозі він зможе закріпити вже пророблене і досягти нових здобутків. Будьмо ж гідні тих великих завдань, які покладає на нас наш народ і наша Батьківщина!

Жертвуйте на справу визволення України, на боротьбу за відновлення вільної, народоправної самостійної, соборної Української Народної Республіки! Жертвуйте на визвольну акцію

Державного Центру УНР!

Пожертви посылати на ім'я місцевих Товариств Прихильників Української Народної Республіки, або безпосередньо на таку адресу:

Ukrainian Financial Committee
P. O. Box 95, Cooper Station
New York 3, N. Y.

Виконавчий Орган УНРади.

Софія Гаєвська

РОЛЯ ЖІНКИ В ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ

Головною підставною кожної родини є дружина-мати. Вона постійно прагне найкраще влаштувати своє родинне вогнище, віддаючи для того все уміння, любов і час. Вона виховує своїх дітей, що є підставою та надією кожної нації.

Дуже поважна є роль української жінки-матері. Столятьми вона стоїть на сторожі своїх дітей, зацпліючи в своїй родині українську культуру, звичаї, мистецтво.

Дуже добре усвідомлюють собі велику роль української родини московсько-большевицькі окупанти. Вони заохочують та економічно примушують жінок працювати поруч з чоловіками поза родинно. Вони улаштовують притулки для дітей, позбавляючи їх благодійного впливу родини. Змалечку прищеплюють дітям ідеї комунізму, а головне, денационалізують наших дітей, виховуючи їх в чужій російській культурі. Але українська жінка-мати на рідних землях твердо й гідно стоїть на сторожі своїх дітей. Часто-густо в голоді й холоді, морально пририта московським окупантом, не здає своїх позицій. Відчуваючи на собі тягар і відповідальність, вона твердо змагає тримати свою родину при своєму рідному українському вогнищі.

Та ще більшу відповідальність має українська жінка на нових місцях оселення поза Україною. Не з розкошів покинули ми свою Батьківщину. Багацько з нас зазнало жорстокого переслідування, ув'язнення в концентраційних таборах. Наші рідні ще й досі терплять большевицьке поневолення. Нашу молодь заганяють далеко від України на цілині землі Казахстану, де вона денационалізується та гине в тяжких умовах перебування і праці.

Наш нарід на рідних землях провадить уперту боротьбу з окупантом. Кожна звістка про нашу політичну й громадську діяльність окрилює українців на Батьківщині. Праця тут за кордоном додає їм нових надій та сил у боротьбі проти загарбницької червоної Москви.

Лише впертою й безупинною боротьбою можемо повернути незалежність України. Ця боротьба тут на чужині вимагає багато посвяти

й діяльності від нас усіх. Треба багато любови, уміння й знання, щоб прищепити нашим дітям здорову мораль, любов та пошану до правди, добра та справедливості, до вищих ідеалів, а головне, до українського народу, культури та звичаїв.

Маємо добру нагоду інформувати чужинців про нашу культуру, наше становище під Москвою, наше стремління до визволення. Через наших дітей маємо нагоду поширювати інформації про Україну в школах, між їх учителями, їх товаришами. Така діяльність вимагає багато надхнення та поінформованості. Не досить черпати такі знання з книжок, преси. Безумовно існує потреба кожної української патріотки належати до своїх рідних Товариств. Чим більше буде жінок в українських Товариствах, тим більше можемо впливати на доцільну працю в них. Тільки в єдності і в праці для нашого загалу здобудемо кращу долю для України.

Величезною пошаною й авторитетом користується Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі з його Передпарламентом — Українською Національною Радою. Відомости про працю Державного Центру УНРеспубліки підбадьорюють та посилюють відпорність українського народу на поневоленій Батьківщині.

Чим більше українців буде активно підтримувати Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі, тим більше буде єдність між нами. Чим більше наших жінок буде членами Товариств Прихильників Української Народної Республіки, тим більше можемо впливати на моральну й матеріальну підтримку нашого Державного Центру. Чим же більше матиме прихильників Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі, тим ліпша у нього буде підстава для провадження політичної праці тут на чужині.

Інк. Софія Гаєвська.

ЧИ ВИ ВЖЕ Є ЧЛЕНОМ ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В США?

ЯК ЩО НІ — ВПИШІТЬСЯ НЕГАРНЮ!

ГОЛОВА ВО УНРАДИ М. ЛІВИЦЬКИЙ ВІДВІДАВ АМЕРИКУ Й КАНАДУ

Голова Виконавчого Органу Української Національної Ради М. А. Лівичський, з квітня до 15-го Серпня ц. р. перебував на відвідинах в Америці й Канаді.

Головною метою приїзду п. Лівичського до Америки було нав'язання нових та поглиблення старих політичних контактів у Вашингтоні, що він їх започаткував під час своєї першої візити в США два роки тому.

Паруч з дипломатичною активністю, Голова В. О. М. Лівичський виконав одночасно ще одну велику роботу, нав'язуючи жвавий контакт з широкими колами нашого громадянства як і Українськими організаціями в США й Канаді.

На численних вічах організованих Товариствами Прихильників У.Н.Р як в Америці так і в Канаді, М. Лівичський виголосив доповідь на тему: „Перспективи Української Визвольної Політики”, в якій подав слухачам у головних рисах інформації про чинність Державного Центру У.Н.Р. в зовнішньому і внутрішньому секторах за останній період.

На цих вічах скрізь приймалися відповідні резолюції про схвалення політичної лінії вико-

навчого Органу УНРади та виносились належні побажання щодо діяльності Державного Центру У.Н.Р.

Свою першу візиту Голова В. О. УНРади склав Д-ру С. Витвицькому — Президенту У.Н.Р., з яким мав постійний контакт під час перебування його в Америці.

Через обмеженість часу М. Лівичський, на жаль, не мав можливості прийняти запрошення від численних осередків української еміграції в США й Канади, що хотіли послухати його доповідь.

Він примушений був прискорити свій від'їзд до Лондону в справі можливої організації радіовисильні для потреб Державного Центру У.Н.Р. на території Ірландії.

На останньому засіданні Представництва В.О. УНРади в США, що відбулося 11-го Серпня ц. р. за участю всіх політичних груп, присутні приєдналися до заключного слова пана Президента С. Витвицького, який подякував М. Лівичському за його успішну роботу в США та побажав йому щасливого повороту до Європи.

І. Г.

ПРО НАПРЯМ І ХАРАКТЕР ПРАЦІ Т-СТВ

Одним із обов'язків української еміграції є підтримка реперезентанта нашої останньої державности — Державного Центру Української Народньої Республіки в екзилі.

Ми, приятелі Державного Центру — члени Товариств Сприяння та Товариств Прихильників Української Народньої Республіки, — маємо гордитись тим, що ми сповняємо цей обов'язок, що завдяки нашим пожертвам і зусиллям Державний Центр УНРеспубліки існує, провадить корисну діяльність, виступаючи скрізь по цей бік валізної завіси, як реальне заперечення окупантського витвору — УССР.

Завдяки створенню Товариств, ми — поодинокі приятелі Державного Центру УНРеспубліки, перетворилися в організовану громаду, яка нас ідейно скріплює й заохочує, як також підтримує авторитет Державного Центру та його позиції в громадсько політичному житті української еміграції.

На еміграції існують Товариства Прихильників УНРеспубліки і Товариства Сприяння УНРади. Вони мають однакові функції й обов'язки, й, очевидно, однакові статутіві засади. Було би не зле, якби В. О. УНРади запропонував на роз-

гляд наступним Делегатським З'їздом одну назву і проєкт статута. Розуміється, що ці Товариства й Об'єднання є незалежними громадськими організаціями, одначе безсумніву, що вони погодилися б з доцільністю такої уніфікації.

До речі, здавалось би, що назву наших Товариств в США доцільно було би уточнити так „Товариство Прихильників Державного Центру Української Народньої Республіки, то б то прихильників (чи приятелів) конкретної інституції, яку ми фактично підтримуємо.

Поміж членством і провідними діячами є розходження в поглядах на завдання Товариств: одні кажуть, що Товариства повинні лише збирати пожертви на потреби Державного Центру, а другі вважають, що рівнобіжно мусять вони провадити й освідомлюючу діяльність на користь Державного Центру УНРеспубліки так серед української еміграції, як і назовні. Так, наприклад, добре було би переконувати на нашу користь тих наших де-яких емігрантів, що ще знаходяться в процесі перегляду своїх позицій. А прилюдні виступи управ місцевих Товариств імпонували б нашому членству, яке

охотніше складало б датки у фонд Державного Центру УНРеспубліки. Особливо бажаними були б виступи управ місцевих Товариств в українській та англомовній пресі, як також в радіо, маючи на увазі, що в Нью Йорку трудно дістатися до центральних часописів американських і до радіо.

Ще доводиться пригадати побажання минулого Делегатського З'їзду про те, щоб Головна Управа проявляла більшу ініціативу і вжи-

вала всіх заходів, щоб Товариства працювали ефективно, з найбільшою користю для Державного Центру і національної справи в цілому.

Поширення діапазону діяльності Товариств особливо є актуальним тепер, коли перед нами стала проблема інтеграції громадського життя у зв'язку з тим, що політичні емігранти поступово перетворюються на заробітчани і обивателів.

А. Гудовський

НА ТЕМИ ДНЯ

На сторінках католицької преси „Шлях” чч: 36 і 37 появилася стаття о. Ганаса, під заголовком „Деякі завдання української еміграції”. Стаття є дуже актуальна та корисна для нашого громадянства на вигнанні. Вона закликає українське громадянство до об'єднання. Та на жаль не сказано в тій статті конкретно при якому центрі о. Ганас бажає нас об'єднати. Коли дивитися об'єктивно, кожна партія та кожна організація а передовсім їхні провідники, час до часу пишуть про те саме „об'єднаймося”. Але не хотять, чи не мають відваги виразно поінформувати громадянство, яка саме дорога, веде б нас до цього, так для нас кінцевого об'єднання.

На мою думку дорога до об'єднання давно була визначена майже всіма українськими партіями, в 1948-му році у Німеччині, коли фракції: ундівська, мельниківська, бандерівська, У.Н.Д.С. У.Р.Д.П. і У.С.П., в порозумінні з президентом У.Н.Р. в екзилі, об'єдналися, організуючи державний апарат з осідком в Аугсбургу.

Пригадую собі цю хвилину радісного зворушення, коли наші партії та організації об'єдналися при Державному Центрі У.Н.Р. Кожний з нас пам'ятає, як наші церкви взивали українську спільноту до об'єднання, кожна людина, якій лежало на серці добро нашої нації, щиро благала Всевишнього, співаючи „Боже нам єдність подай”.

Ми маємо в екзилі Державний Центр У.Н.Р. до якого, на засадах демократичних аспірацій, можуть входити всі партії, щоб при одному столі разом зі всіма іншими фракціями, які є вже в Державному Центрі У.Н.Р. разом обміркувати напрямок політичної лінії, по якій дорозі та якими способами треба реалізувати нашу політичну боротьбу з окупантами, щоби вибороти нам вільну незалежну Українську Державу.

Отож об'єднаймося при Державному Центрі У.Н.Р.

Боже нам єдність подай!

Осип Миколаевич

3 ЧУЖИНЕЦЬКОЇ ПРЕСИ

Американський щоденник „НЬЮ ЙОРК ТАЙМС” в числі з 8-го Серпня подав редакційну статтю під назвою „Новий Імперіалізм”.

В цій статті, висміюючи блюзнірство Світового Союзу, як нібито, захистника незалежності Конго й Куби, газета пише: „Советський Союз намагається виставити себе перед Світом за великого ворога імперіалізму та приятеля усюду поневолених народів. Тоді, як Советський Союз залишився нині єдиною в світі великою імперіалістичною, колоніальною державою, що на сьогодні панує над величезними територіями з більшою масою підкорених народів, ніж було двадцять п'ять років тому.

Перечисляючи поневолені Москвою народи, починаючи з Прибалтійських держав та кінчаючи народами Кавказу й Середньої Азії, газета

прихильно згадує і про нашу Батьківщину.

Газета дослівно пише: „Українці є одним з передових народів Європи, однак їх столиця Київ є лише провінційальною столицею, якою керує Москва.”

І далі читаємо „Коли-б Москва була дійсно ворогом імперіалізму, то вона б дала свободу не-російським народам, що тепер підкорені її волі.”

На закінчення газета пише: отже в питанні імперіалізму, — перед громадською світовою думкою, Москва сама стоїть з брудними і кривавими руками.

З кінцем Вересня ц. р., у зв'язку з брутальними виступами Хрущова на Асамблеї Об'єднаних Націй, Американська преса (Нью Йорк Таймс, „Геральд Трибун”, „Нюз” та інш.) живо заго-

ворили про Сoвiтський колонiалiзм та про по-невoленi Мoскoвським бiльшoвизмoм нарoди.

Газета „Нью Йорк Таймс” в передoвiй з 24 Вeрeснiя, лiд назoвoю „Вeликa брeхнiя Хрущoвa” гoстрo тaврue iмпeрiалiзм ССРС i брeжнiю Хрущoвa, називaючи Сoвeтський Сoюз нaйбiльшoю колонiальнoю iмпeрiєю нaших, днiв з пeрeчлeннiям вcix пiдкoрeних нарoдiв.

Газета дoслiвнo пишe: „Бaгaтo нарoдiв пeрeбувae в тюрмi нарoдiв, якoю є Сoвiтський Сoюз, aлe гoлoвним сeрeд них є Укрaїнцi, (дaлi йдe списoк усих уярмлeних нарoдiв).

3 ЛИСТIВ ДO ГOЛOВНIЙ УПРAВИ ОБ'ЄДНАННЯ

Один з платникiв нaцioнaльнoгo дaтку п. К-кo, дoвiдавшиcь, щo в Мiнeапoлiсi iснує двa рiвнoбiжних Т-вa: — oднo пiд назoвoю „Прихильникiв У.Н.Р. (гoлoвa п. Фiлaнoвич), a другe — „Сприяння УНРaдi” (гoлoвa п. Мeльничeнкo), зaпитує нaс, чи справдi Т-вo Сприяння УНРaдi прoвaдить збiрку нaцioнaльнoгo дaтку лишe для УНРaдi, тoбтo пoминaючи iншi склaдoвi частини Дeржaвнoгo Цeнтру, a Т-вo Прихильникiв У.Н.Р. прoвaдить тaкж збiрку нaцioнaльнoгo дaтку дo зaгaльнoгo фoндy фiнaнсувaння пoтpeб Дeржaвнoгo Цeнтрa-Урaдy У.Н.Р. в екcпiлi, дo якoгo, як вiдoмo, нaлeжить i УНРaдa, як пeрeдпaрлaмeнт.

В чoму ж спрaвa, зaпитує п. К-кo? I чoму цi двa Т-ствa нe пpийдуть дo згoди?

I дaлi, в тoму ж листi п. К-кo звeртae увaгу нa тe, щo у видaнoму Бюлeтeнi згaдaнoгo Т-ствa Сприяння УНРaдi (ч. 16 Квiтeнь-Трaвeнь 1960р.) в нaдрукoвaнiй вiдoзвi Викoннoгo Oргану УНРaдi — „Дo Укрaїнськoгo грoмaдянствa у Зaxiднoму Свiтi”, чoмусь скpизь скpеслeнo „Дeржaвний Цeнтр У.Н.Р.” a нaтoмисть випрaвлeнo нa „УНРaдa”, тa чи тo зрoблeнo в пoгoджeннi з Викoнним Oрганoм, як aвтoрoм вiдoзвi?

П. К-кo пpoсить пoяснити йoму, як вiн пpo щe пишe, „Щo сiє знaчить, i нeвжe-ж i у нaс дiють силa „двoхпoдiлу”?

Вiдпoвiдaємo: Нaм дужe пpикрo, aлe нa пpeвeликий жaль, тaк вoнo є i цeй фaкт є дужe сумним.

Очевиднo ми в свiдoмoсти щe нe пoзбулиcь тiєї хвoрoби, щo звeтьcя „oтaмaнцинoю”, чи „Пaшкiвськoю Рeспублiкoю”, щo тaк дaлaся нaм з знaки з чaсiв вивoльнoї бoрoтби.

Шкoдуємo, щo спpивoду цьoгo нe мoжeмo нiчoгo вдiяти. Aлe, як кaжуть „У нaс вce нe тaк, як у людeй”.

24. 9. 1960 p.

I дaлi гaзeтa дoдae: „Тpeбa вжити вcix спoсoбiв, щoб колонiалiзм скiнчивcя якo мoгa швидчe”.

Щe гoстpишу aнтисoвiтськy пeрeдoвy пoдae тaж гaзeтa „Нью Йорк Таймс” в числi з 26 Вeрeснiя.

Вiд сeбe ми мoжeмo лишe дoдaти: нaрeштi з oчeй Зaxiднoгo Свiту пoступoвo зникae пoлyдa, щoдo пpавдивoгo зрoзумiння стaну пoневoлeних Мoскoвoю нарoдiв тa, зoкpeмa, нaшoї Бaткiвщини.

Ив. Гай.

Нa oбiжнe зaпитaння Гoлoвнoї Упpави Об'єднaння дo вcix Упpав Т-ств в спрaвi дoцiльнoстi oгoлoшeння, чaс вiд чaсу, в нaшiй пpeсi пoiмeнних спискiв вcix платникiв нaцioнaльнoгo пoдaтку „22-гo Сiчнiя”, Упpава Т-ствo в Мiнeапoлiтi нaдiслaлa тaкy вiдпoвiдь:

„Нa пiдстaвi пpактикi oгoлoшeння в Бюлeтeнях нaшoгo Т-ствa спискiв платникiв Нaцioнaльнoгo пoдaтку нa нaшoму тeрeнi — твeрдимo, щo oгoлoшувaти нe лишe дoцiльнo, aлe цe є пepшoю i нaйгoлoвнiшoю вимoгoю УСПШНOГO ПEPEBЕДEННЯ ЗБIРКOBOЇ АКЦIЇ нa дoпoмoгу Дeржaвнoму Цeнтpю.

Гoлoвнa сyть oгoлoшувaння платникiв пoлягae в тoму, щo вci пpихильники Дeржaвнoгo Цeнтру У.Н.Р. мyсять твeрдo пaм'ятaти, щo мiрa iхньoгo пaтpiотизмy, цe нe тiлькo слoвo, яким дe-хтo чaстo рoзпинaeтьcя зa Бaткiвщину, aлe й нaлeжнa пoжeртвa, якy вoни дaють нa aкцiю вивoлeння Бaткiвщини.

Вci платники мyсять знaти, щo ця мiрa iхньoгo пaтpиотизмy рaз рiчнo нaпeвнo бyдe oгoлoшeнa в пpeсi пoрyч вcix iнших пaтpиотiв, щo пeрeбувaють нa тeрeнi США.

Дyмaeмo, щo Гoлoвнa Упpава пoвиннa спpoмoгтися нa вiдaння рaз нa рiк oкpeмoгo бюлeтeня, в якoмy-б зa азбyчним пoрядкoм бyли вмищeнi вci Тoвaриствa зi спискaми платникiв.

З нaшoгo дoсвiдy знaeмo, щo бaгaтo нaших платникiв у нaшoму мiсцi, пiсля oгoлoшeння тaких спискiв, впливaють нa свoїх рoдичiв, дpyзiв тa знaйoмих, щo з бyдь якoх пpичин ухиляютьcя вiд сплaти нaцioнaльнoгo пoдaтку. Цe тaкoж ствoрyє oбстaвини, щo нe випaдae дaти зa мoлy.

Тoму тaкy систeмy вaртo зaпpoвaдити в цiлий кpаїнi Aджe-ж нaм в Мiнeапoлiсi цiкaвo знaти, як нaпpиклaд, сплaчyють нaц. пoдaтoк нaшi знaйoмi в Нью Йoркy, в Чiкaгo, в Дeтpойтi тa iнш. i нaвпaки. Aджe-ж ми взaeмнo змoгли-б ли-

стовно впливати, а це викликало б відповідне здорове змагання як поміж поодиноких платників, так і поміж окремими Т-ствами.

Для цього одначе треба, щоб провідні особи, як в Об'єднанні, так і на місцях в Управах Т-ств, були добрим прикладом до наслідування.

Наші противники та вороги приблизно анають наші фінансові спроможности, як також знають, що Державний Центр У.Н.Р. утримується з пожертв Українського громадянства розкиданого в цілому світі.

Щож до незадоволення тих, що платять менші суми і їх міститься поруч тих, що платять більше, то в нашій практиці ще не було ані одного випадку такого незадоволення. Всіх містимо в позаазбучному порядку. Наші платники до цього привикли, що річний список це є раз на рік збірне поквитування, з якого кожний може перевірити, чи правдиво заприбутковано суму, яку він сплатив.

І врешті, оголошення саме мають ту ціль, щоб

люди платили такі суми, щоб пізніше їх не встигалися.

Завданням оголошування річних списків платників є стимулювання більшої і постійної платности.

Щодо питання переслідування близьких на Батьківщині, то таких платників на їх бажання можна вміщувати під псевдонімами, або ва ініціалами. Теж саме можна б практикувати і до осіб, що формально належать до противних політичних угруповань, а вносять пожертви до фонду Державного Центру У.Н.Р.

Віповідаємо: Головна Управа на своїому пленарному засіданні з дня 6-го вересня ц. р., погоджуючись з наведеними в цьому листі аргументами, ухвалила: З закінченням року, оголошувати в пресі — (Бюлетень Об'єднання) поіменний список всіх платників, як і жертводавців за азбучним порядком по окремих Т-ствах, про що будуть надіслані до Управ Т-ств належні вказівки.

З М І С Т

1. Іван Паливода — В десятю річницю.	1
2. Четвертий Делегатський З'їзд Прихильників У.Н.Р. в США.	2
3. Софія Гаєвська — Інтерв'ю з п. Р-ром Степаном Витницьким — Президентом Української Народньої Республіки в екзилі.	3
4. Звіт з діяльности Головної Управи Об'єднання Прихильників УНР за перше півріччя 1960 р.	6
5. Фінансовий звіт за той же час.	7
6. Ів. Г-ський — З діяльности Т-ств Прихильників УНР.	9
7. ІІ. Шпірук — Наші досягнення та методи праці.	10
8. Звернення Виконавчого Органу УНР до Українського громадянства в Західному Світі.	11
9. Софія Гаєвська — Роля жінки в громадсько-політичному житті.	12
10. І. Г. — Голова В. О. УНРади М. Лівницький відвідав Америку й Канаду.	13
11. А. Гудовський — Про напрям і характер праці Т-ств.	13
12. Осип Миколаєвич — На теми дня.	14
13. Ів. Гай — З чужинецької преси.	14
14. З листів до Головної Управи Об'єднання.	15

(Закінчення з 3-ої стор.)

Одночасно З'їзд прийняв такі окремі постанови:

1) Новообраній Головній Управі Об'єднання З'їзд рекомендує — скріпити організаційні зв'язки з місцевими Товариствами.

2) Подавати Управам місцевих Товариств піврічні фінансові звіти зазначаючи окремі цифри прибутків поодиноких Т-ств.

3) Перед наступним З'їздом виготовити фінансовий звіт на письмі та заздалегідь перед З'їздом розіслати Т-ствам.

4) Затвердити бюджет Головної Управи в 2.100 долярів річною по стороні, як прибутків, так і видатків.

5) Видати від імені З'їзду заклик до Українського громадянства в США.

З'їзд обрав нову Головну Управу Об'єднання до складу якої увійшли: п. І. Паливода, п. І. Шепаровий, п. Я. Танцюра, п. І. Гаєвський, п-ні Ірена Шох, п. І. Мирошніченко, п-ні Софія Гаєвська, п. Є. Дзюбинський, п. Й. Клисяк і п. Р. Авдиківський.

Контрольну Комісію Об'єднання обрано в складі: Голова — Ів. Кабачків, заст. голови — Ів. Крамаренко, Секретарем — В. Діберт і членами — Як. Балабан, А. Гудзовський та М. Нешта.

Адреса:

UKRAINIAN FINANCIAL COMMITTEE

P. O. BOX 25, COOPER ST.

NEW YORK 3, N. Y.

Ціна 25 центів